

Arrest

nr. 201 346 van 20 maart 2018
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat N. AHMADZADAH
Quellinstraat 37/12
2018 ANTWERPEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 15 november 2017 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 19 oktober 2017.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 9 februari 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 maart 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat N. AHMADZADAH, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché L. VANDERVOORT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten en bent Tadzjiek van etnische origine. U bent geboren in het dorp Joy Naw in het district Puli Khumri van de provincie Baghlan. Op driejarige leeftijd trok u, na de dood van uw vader, in bij uw oom langs moederszijde die in de stad Puli Khumri woonde. U ging vier jaar naar school en werkte vervolgens als lasser in de winkel van uw oom langs moederszijde. Uw oom werkte voorheen als chauffeur voor de Amerikanen en bracht brandstof van Hairatan in het noorden van Afghanistan naar de provincie Kandahar. U vergezelde uw oom drie maal op dergelijke verplaatsingen. U hebt Afghanistan verlaten omwille van problemen met de heer H. Z. (...), een dorpeling van Joy Naw.

U werd kort voor uw vertrek telefonisch op de hoogte gebracht van het overlijden van uw zus. U vernam dat een dorpeling, H. Z. (...), wilde huwen met uw zus. De familie van uw zus weigerde hier echter op in te gaan. Uw zus werd vervolgens door volgelingen van H. Z. (...) ontvoerd en twee dagen vastgehouden in diens woning. H. Z. (...) verkrachtte uw zus, om zo uw familie te dwingen in te stemmen met het huwelijk tussen hen twee. Na deze twee dagen werd uw zus weer naar huis gebracht. Ze bracht haar moeder op de hoogte van de gebeurtenissen en pleegde diezelfde dag zelfmoord. Op de begrafenis van uw zus ontmoette u H. Z. (...). Terwijl uw oom langs vaderszijde en H. Z. (...) verwikkeld raakten in een gevecht, greep u een wapen en vuurde u op H. Z. (...). Deze laatste raakte gewond doch overleefde de aanval. U nam contact op met uw oom langs moederszijde en vluchtte naar Kaboel om van daar uit twintig dagen voor Ramadan 1393 (8 juni 2014 volgens Gregoriaanse kalender, hierna GK) Afghanistan te verlaten. U verblijft vervolgens ongeveer anderhalf jaar in Turkije alvorens uw vlucht verder te zetten. U reisde naar België waar u aankwam op 10 november 2015 en op 20 november 2015 een asielaanvraag indiende.

U vreest bij terugkeer naar Afghanistan gedood te worden door H. Z. (...). Bovendien vreest u gedood te worden door de taliban omwille van het vroegere werk van uw oom als brandstofchauffeur.

Ter staving van uw asielaanvraag legt u een kopie van uw taskara neer.

B. Motivering

Voorafgaandelijk moet worden gesteld dat u, overeenkomstig de beslissing die u door de dienst Voogdij werd betekend op datum van 25 april 2016 in verband met de medische tests tot vaststelling van uw leeftijd overeenkomstig de artikelen 3§2, 2° ; 6§2, 1° ; 7 en 8§1 van Titel XIII, hoofdstuk 6 «Voogdij over niet-begeleide minderjarige vreemdelingen» van de Wet van 24 december 2002, zoals gewijzigd door de Programmawet van 22 december 2003 en door de Programmawet van 27 december 2004 en die aantoonde dat u op het ogenblik van het onderzoek reeds meer dan 18 jaar was, niet kan worden beschouwd als minderjarige. De kopie van uw taskara die u in het kader van uw asielverzoek aanbrengt is niet van aard deze conclusie te wijzigen. Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, blijkt immers dat de betrouwbaarheid van Afghaanse documenten erg onzeker is. Corruptie is wijd verbreid bij het verkrijgen van civiele documenten. Veel valse Afghaanse documenten zijn, ook na gedegen onderzoek door Afghaanse deskundigen, niet van authentieke documenten te onderscheiden. Afghaanse documenten hebben daarom slechts een zeer beperkte waarde bij het vaststellen van de identiteit van de Afghaanse asielzoeker of bij het ondersteunen van zijn asielrelaas. Bovendien dient te worden opgemerkt dat de door u neergelegde taskara een kopie betreft en u geen enkel origineel bewijsstuk aanbrengt. De bewijswaarde van het identiteitsdocument dat u voorlegt wordt verder ondergraven door de vaststelling dat u niet minder dan negen jaar ouder blijkt te zijn dan de leeftijd die u aangaf bij het indienen van uw asielaanvraag. Het feit dat u de asielinstanties probeerde te misleiden over uw leeftijd, tevens een kernelement van uw identiteit, doet dan ook afbreuk aan uw algemene geloofwaardigheid.

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Het CGVS mag van u bovendien correcte en coherente verklaringen, en waar mogelijk documenten, verwachten met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, uw leeftijd, uw achtergrond, ook die van relevante familieleden, de landen en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken en de afgelegde reisroute. Er kan van u dan ook worden verwacht dat u het CGVS inzicht verschaft in uw werkelijke achtergrond, het werkelijk (familiaal) netwerk waarop u kan steunen en uw reële financiële draagkracht, zodat het CGVS kan beoordelen of u over een intern vestigingsalternatief kan beschikken. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw gehoor uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (CGVS, p.2), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er moet worden vastgesteld dat de verklaringen die u voor de verschillende asielinstanties aflegde met betrekking tot uw levensomstandigheden en het netwerk waarover u in Afghanistan kan beschikken geenszins overtuigen.

Wat dit betreft moet vooreerst worden gewezen op uw totaal ongeloofwaardige verklaringen met betrekking tot uw leeftijd. Hoewel u voor de Dienst Vreemdelingenzaken aangaf op 13/6/1377 geboren en dus minderjarig te zijn (Fiche Niet-Begeleide Minderjarige Vreemdeling (hierna NBMV), p.1;

Verklaring DVZ, punt 4), blijkt uit de resultaten van de leeftijdsbepaling van 11 april 2016 dat u op dat moment reeds minimaal 26.8 jaar was (FOD Justitie, leeftijdsbepaling van Mijnheer N. N. (...), dd. 25 april 2016). Wanneer u door de Dienst Vreemdelingenzaken wordt geconfronteerd met de resultaten van de test en u de kans krijgt om hiervoor een verklaring aan te brengen blijft u bij uw eerdere beweringen omtrent uw geboortedatum en brengt u enkel aan dat u niet over een bewijs beschikt om deze aan te tonen (Verklaring DVZ, punt 4). Voor het CGVS stelt u met betrekking tot uw leeftijd ten tijde van uw asielaanvraag dat u had aangegeven dat u ongeveer 18 jaar was en dat u zowel net niet als net wel achttien jaar kon zijn. Vervolgens zou er 17 jaar en 8 maanden zijn neergeschreven (CGVS, p. 3). Deze verklaring is weinig aannemelijk aangezien in de Fiche Niet-Begeleide Minderjarige Vreemdeling een precieze geboortedatum werd genoteerd (13/6/1377) wat uw verklaring geenszins weerspiegelt. De vaststelling dat uw verklaringen inzake uw leeftijd in grote mate afwijken van het resultaat van de leeftijdsbepaling ondergraaft de geloofwaardigheid van uw beweringen in het kader van uw asielverzoek.

Verder legt u tegenstrijdige verklaringen af in verband met uw opleidingsniveau. Zo laat u bij de dienst Vreemdelingenzaken (hierna DVZ) noteren dat u geen of enkel informeel onderwijs genoot (verklaring DVZ, punt 11). U verklaart bovendien dat u een beetje Nederlands kan lezen en schrijven doch niets in uw moedertaal. Dit strookt niet met de verklaringen die u voor het Commissariaat-generaal aflegt en waaruit blijkt dat u weldegelijk in zekere mate kan lezen en schrijven in uw moedertaal en bovendien enkele jaren formeel onderwijs heeft genoten. Zo verklaart u voor het Commissariaat een klein beetje Dari te kunnen lezen en schrijven en drie of vier jaar naar de mullah ging voordat u begon te werken (CGVS, p.4). Vervolgens verklaart u dat u drie of vier jaar naar school ging en studies deed bij de mullah (CGVS, p.4-5). Wanneer het Commissariaat u vervolgens vraagt waar deze school gelegen is haalt u verbazend genoeg een lyceum aan (CGVS, p.5). De vaststelling dat u incoherente verklaringen aflegt over uw opleidingsniveau schaadt uw algemene geloofwaardigheid dan ook in ernstige mate.

Bijkomend dient te worden opgemerkt dat u tegenstrijdige verklaringen aflegt met betrekking tot het ogenblik van uw vlucht uit Afghanistan. Zo verklaart u in uw fiche niet-begeleide minderjarige vreemdeling dat u een maand voordien Afghanistan verliet. Het mag dan ook verbazen dat u voor DVZ en het CGVS stelt ongeveer één tot anderhalf jaar in Turkije verbleven te hebben alvorens naar Europa te reizen (DVZ, punt 31 en CGVS, p.26). Geconfronteerd met deze tegenstrijdigheid stelt u enkel de reisweg vermeld te hebben en antwoordt u dat u misschien wel een maand zei (CGVS, p.27). Deze verklaring volstaat geenszins gezien er redelijkerwijs van u verwacht mag worden dat u, gevraagd naar uw reisweg, spontane verklaringen aflegt over de aanzienlijke periode dat u nog in Turkije geleefd heeft alvorens naar België te reizen.

Tot slot legt u tegenstrijdige verklaringen af in verband met uw familiale netwerk in Afghanistan. Zo laat u in uw fiche NBMV zowel als bij DVZ optekenen dat uw moeder geboren is in de provincie Ghazni terwijl u voor het Commissariaat aangeeft niet te weten waar uw moeder geboren is (CGVS, p.6). Nog vreemder zijn uw verklaringen in verband met uw broers en zussen. Zo verklaart u in uw fiche NBMV dat u drie zussen heeft waarbij de oudste twee gehuwd zijn en de jongste zus bij uw moeder in Joy Naw woont. Bij DVZ en voor het Commissariaat stelt u vreemd genoeg dat u slechts één zus had, tevens de zus die verbonden is met de problemen die u Afghanistan deden ontvluchten (DVZ, punt 17 en CGVS, p.6 en p.16). Geconfronteerd met deze tegenstrijdigheid ontkent u bovenstaande verklaring en stelt u dat ze het mogelijks fout begrepen hebben gezien u zei dat uw gezin drie kinderen telt (CGVS, p.27). Het louter ontkennen van eerder afgelegde verklaring volstaat echter geenszins om uw incoherente verklaringen opnieuw met elkaar in overeenstemming te brengen. Er mag namelijk redelijkerwijs van u verwacht worden dat u coherente verklaringen aflegt over het aantal broers en zussen binnen uw gezin. Op basis van het bovenstaande dient dan ook te worden geconcludeerd dat u geen zicht biedt op uw levensomstandigheden en uw familiaal netwerk in uw land van herkomst.

Daarnaast moet worden vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde verblijf in Afghanistan. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een asielzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een asielzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

Vooreerst dient er een erg gebrekkige kennis van de Afghaanse kalender te worden vastgesteld. Door het CGVS gevraagd of u deze kalender kent stelt u van niet (CGVS, p.21) en verklaart u de namen mizan en aqrab te kennen doch de correcte volgorde niet te weten (CGVS, p.22). Gevraagd naar de warme maanden haalt u verkeerdelijk jawza, saratan, mizan, aqrab en sunbula aan (CGVS, p.22). Wanneer het Commissariaat vervolgens informeert naar de koude maanden slaagt u er niet in deze te noemen (CGVS, p.22). Ook de seizoenen blijkt u niet te kennen (CGVS, p.22).

Voorts doen uw verklaringen over Hamid Karzai verdere twijfels rijzen over uw herkomst. Er dient namelijk te worden vastgesteld dat u er niet in slaagt aan te geven of dit staatshoofd koning of president was van Afghanistan (CGVS, p.20). Gezien president Karzai van 2001 tot 2014, tevens het jaar dat u Afghanistan verliet, als president aan de macht was mag er redelijkerwijs van u, als burger van Afghanistan, verwacht worden dat u correcte verklaringen aflegt over zijn ambtstitel.

Tevens overtuigt uw kennis met betrekking tot de stad Puli khumri niet. Zo slaagt u er niet in spontane verklaringen af te leggen over het aantal stadsdistricten van Puli Khumri, ondanks het feit dat u sinds uw derde levensjaar in de stad gewoond heeft (CGVS, p.4). Hiernaar gevraagd door het Commissariaat haalt u twee stadsdistricten aan en stelt u niet te weten of er meer stadsdistricten zijn (CGVS, p.5). Verder is het bevreemdend dat u, hiernaar gevraagd door het Commissariaat, geen spontane verklaringen weet af te leggen over de betoging tegen de arrestatie van Jahangir Jawan (CGVS, p.11). Volgens informatie waarover het CGVS beschikt vond deze betoging, waaraan honderden demonstranten deelnamen, kort voor uw vertrek plaats in de stad.

Bovendien dient een gebrekkige kennis te worden vastgesteld over prominenten van uw regio. Zo verklaart u voor het Commissariaat-generaal Abdullah Haris niet te kennen (CGVS, p.20). Volgens informatie was Abdullah Haris namelijk burgemeester van Puli Khumri tot mei 2014. Aangezien u verklaart ongeveer twintig dagen voor Ramadan van dat jaar (8 juni 2014 GK) het land te hebben verlaten is het dan ook bevreemdend dat u geen verklaringen weet af te leggen over de man die tot vlak voor uw vertrek burgemeester was van de stad waarin u woonde. Des te meer gezien de burgemeester op dat ogenblik geschorst werd nadat hij ervan verdacht werd verwikkeld te zijn in de aanslag op een gemeenteraadslid. Tot slot stelt u foutief dat Asadullah Sherzad de gouverneur was van uw provincie.

De geloofwaardigheid met betrekking tot uw herkomst wordt verder ondergraven door uw verklaringen betreffende de politieke partijen van uw regio. Zo slaagt u er niet in om enkele grote politieke partijen van uw provincie op te noemen (CGVS, p.19) noch om, hiernaar gevraagd door het CGVS, spontane verklaringen af te leggen over de partij Jamiat-i-Islami. Bijkomend dient een slechts beperkte kennis vastgesteld te worden in verband met Gulbudin Hekmatyar. Hiernaar gevraagd door het Commissariaat komt u niet verder dan te stellen dat hij een slecht man is, dat hij zorgde voor de oorlog van Afghanistan en hij de oorlog met de taliban veroorzaakte (CGVS, p.21). Verbazend genoeg blijkt u evenmin te weten tot welke politieke partij hij behoort (CGVS, p.21). Dit mag verbazen aangezien de politieke partijen Jamiat-i-Islami en Hezbi-Islami historisch een sterke aanhang kennen in de provincie Baghlan. Er mag dan ook van u verwacht worden dat u als volwassen inwoner van deze provincie in zekere mate spontane en doorleefde informatie weet te verstrekken over deze partijen (CGVS, p.21).

Bovendien overtuigen uw verklaringen over de aanwezige rebellengroepen in uw regio geenszins. Zo doen uw verklaringen over Daesh verdere twijfels rijzen. Gevraagd of Daesh actief is in uw regio stelt u dat de taliban en Daesh hetzelfde zijn (CGVS, p.19). Door het Commissariaat aangespoord om alsnog een verschil aan te geven tussen beide groeperingen stelt u vaag dat ze allebei wreed zijn, slechte dingen doen en hetzelfde zijn (CGVS, p.19). Wanneer het CGVS vervolgens opnieuw vraagt of Daesh actief is in uw streek antwoordt u naast de kwestie en noemt u plaatsen waar de taliban aanwezig zijn en veel mensen gewond raakten (CGVS, p.19). Aangezien u Daesh spontaan aanhaalt voor de verschillende asielinstanties mag er dan ook van u verwacht worden dat u in zekere mate op de hoogte bent van de karakteristieken van deze beweging en van de aanwezige verschillen tussen de taliban en Daesh. Uw verklaringen stroken echter geenszins met informatie waarover het Commissariaat beschikt en waaruit blijkt dat Daesh en taliban geenszins dezelfde groeperingen zijn en elkaar bovendien bestrijden.

Na voorgaande vaststellingen kan er geen geloof meer worden gehecht aan uw verklaringen inzake uw regio van herkomst, de omstandigheden waarin u in uw land van herkomst leefde en het netwerk waarover u er beschikte. Wanneer u, na de bevraging over uw regio door het Commissariaat-generaal, geconfronteerd wordt met de aanwezige onzekerheid over uw daadwerkelijke herkomst antwoordt u dat u er geboren bent en verklaart u niet te weten welk antwoord te bieden op deze twijfel (CGVS, p.28). Gezien de bovenstaande confrontatie gebaseerd is op voorgaande grondige bevraging tijdens het interview kan uw antwoord en uw vraag geenszins uw geloofwaardigheid herstellen.

Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Afghanistan kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat u voor uw komst naar België in de stad Puli Khumri, gelegen in het district Puli Khumri van de provincie Baghlan, heeft verbleven, kan er

evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan.

De door u in het kader van uw asielprocedure neergelegde taskara wijzigt bovenstaande conclusie niet aangezien er, zoals reeds eerder in deze beslissing werd gesteld, weinig bewijswaarde aan kan worden toegekend.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een asielzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland). De geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaats(en) vormen derhalve niet noodzakelijk de (actuele) plaats of regio van herkomst. Het aantonen van de laatste verblijfplaats(en) binnen Afghanistan is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een asielzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de asielzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een asielzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Afghaanse nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Afghanistan.

U werd tijdens het gehoor op de zetel van het CGVS dd. 6 april 2017 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten (CGVS, p.2). U werd er tevens op gewezen dat het niet volstaat om louter te verwijzen naar uw Afghaanse nationaliteit en dat het voor de beoordeling van uw asielaanvraag van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw eerdere verblijfsplaatsen voor uw komst naar België. Er werd voorts benadrukt dat het gegeven dat u niet recent uit Afghanistan afkomstig bent en/of dat u een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is dat u deze informatie meedeelt zodat het CGVS de mogelijkheid wordt gegeven uw asielaanvraag correct te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen. Er werd tot slot beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt. U werd op het einde van het gehoor uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw voorgehouden verblijfplaats in Afghanistan.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar en onder welke omstandigheden u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen en het feit dat u nog overleg pleegde met uw advocaat, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Afghanistan of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico op ernstige schade loopt.

Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw asielaanvraag aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken

dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel beroept verzoekende partij zich op de schending van artikel 1 van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen van 28 juli 1951, van artikel 4.3 (c) van de richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004 inzake de minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchteling of als persoon die anderszins internationale bescherming behoeft, en de inhoud van de verleende bescherming, van artikel 15 van de richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming, van de artikelen 48/4, 48/5, 57/7 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van artikel 27 van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen, van de algemene motiveringsplicht, van de rechten van de verdediging, van het gelijkheidsbeginsel, van het zorgvuldigheidsbeginsel en van het redelijkheidsbeginsel.

2.2.1. De Raad stelt vooreerst vast dat verzoekende partij nalaat aan te tonen op welke wijze de rechten van verdediging en het gelijkheidsbeginsel geschonden zijn. De uiteenzetting van een rechtsmiddel vereist evenwel een voldoende en duidelijke omschrijving van de overtreden rechtsregel of het overtreden beginsel en van de wijze waarop volgens de verzoekende partij deze rechtsregel of het beginsel wordt geschonden (RvS 2 maart 2007, nr. 168.403; RvS 8 januari 2007, nr. 166.392; RvS 29 november 2006, nr. 165.291). Deze onderdelen van het middel zijn derhalve onontvankelijk.

2.2.2. Waar verzoekende partij in haar verzoekschrift verwijst naar artikel 4.3 (c) van voormelde richtlijn 2004/83/EG, wijst de Raad erop dat voormeld artikel van de richtlijn werd omgezet in artikel 27 (c) van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen, waardoor deze bepaling van de richtlijn niet langer over directe werking beschikt. Derhalve wordt verder in onderhavig arrest verwezen naar artikel 27 van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen.

2.2.3. Waar verzoekende partij zich beroept op de schending van artikel 15 van voormelde richtlijn 2011/95/EU, bemerkt de Raad dat deze richtlijn een herziening is van voormelde richtlijn 2004/83/EG en dat artikel 15 van de richtlijn 2011/95/EU inhoudelijk overeenstemt met artikel 15 van de richtlijn 2004/83/EG. Het artikel 15 van de richtlijn 2004/83/EG werd bij de wet van 15 september 2006 omgezet in de Vreemdelingenwet, waardoor het niet langer over directe werking beschikt, behoudens de verplichting tot richtlijnconforme interpretatie (Wetsontwerp tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, *Parl. St. Kamer* 2005- 2006, nr. 2478/001, p. 82 en 84). Derhalve beschikt artikel 15 van de richtlijn 2011/95/EU evenmin over directe werking, behoudens de verplichting tot richtlijnconforme interpretatie, daar de inhoud van het artikel reeds werd omgezet in de Vreemdelingenwet. De schending van voormeld artikel van de richtlijn 2011/95/EU kan derhalve niet rechtsgeldig worden ingeroepen.

2.2.4. Aan de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en in artikel 62 van de Vreemdelingenwet, is voldaan. Deze formele motiveringsplicht heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft (RvS 2 februari 2007, nr. 167.408; RvS 15 februari 2007, nr. 167.852). Uit de bewoordingen van het verzoekschrift blijkt dat verzoekende partij de motieven van de bestreden beslissing volledig kent en inhoudelijk aanvecht. Zij maakt verder niet duidelijk op welk punt deze motivering haar niet in staat stelt te begrijpen op welke

juridische en feitelijke gegevens de door haar bestreden beslissing is genomen derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. De Raad stelt vast dat verzoekende partij in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van het middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht (RvS 25 juni 2004, nr. 133.153).

2.2.5. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel op de asielzoeker zelf. Zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet ook hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, a.w., nr. 204). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (vgl. RvS 19 mei 1993, nr. 43.027) en het is niet de taak van de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 5 juli 2007, nr. 173.197). De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen.

2.2.6.1. Verzoekende partij betoogt in haar verzoekschrift dat het gegeven dat medisch onderzoek heeft aangetoond dat zij ouder dan 18 jaar is geen sluitend bewijs vormt dat zij zich moedwillig als minderjarige heeft opgegeven. Verzoekende partij meent dat verwerende partij *“ten onrechte geen rekening (houdt) met het feit dat het Afghaanse systeem van de burgerlijke stand niet steeds waterdicht is”* en stelt dat *“in zijn regio geen verplichting bestond om onmiddellijk een geboorte te melden”*. Verzoekende partij beroept zich dan ook op overmacht.

2.2.6.2. De Raad wijst er evenwel op dat verzoekende partij zelf voor de Dienst Vreemdelingenzaken een exacte geboortedatum opgaf, met name 13/6/1377 (4 september 1998) en derhalve aangaf zeventien jaar te zijn, dit terwijl zij volgens het leeftijdsonderzoek maar liefst negen jaar ouder bleek te zijn (administratief dossier, stuk 10 (FOD Justitie, leeftijdsbepaling van Mijnheer N. N. (...), dd. 25 april 2016)). Bij confrontatie door de Dienst Vreemdelingenzaken met de resultaten van het leeftijdsonderzoek, bleef verzoekende partij bovendien bij haar eerdere beweringen omtrent haar geboortedatum en brengt zij enkel aan dat zij niet over een bewijs beschikt om deze aan te tonen (administratief dossier, stuk 10, verklaring DVZ, punt 4). Op het Commissariaat-generaal beweert zij dan weer dat zij bij de Dienst Vreemdelingenzaken aangaf dat zij ofwel achttien was ofwel onder de achttien, en dat er vervolgens genoteerd werd dat ze zeventien jaar en acht maanden was, hetgeen evenwel geenszins aannemelijk is aangezien in de ‘Fiche NBMV’ een precieze geboortedatum werd genoteerd, wat haar verklaring geenszins weerspiegelt. De vaststelling dat haar verklaringen inzake haar leeftijd dermate afwijken van het resultaat van de leeftijdsbepaling ondergraaft wel degelijk haar algemene geloofwaardigheid.

2.2.7. In verband met de bemerking van verzoekende partij dat zij slechts één keer op het Commissariaat-generaal werd gehoord en dat zij bovendien onvoldoende geconfronteerd werd met de vaststellingen van verwerende partij, bemerkt de Raad evenwel dat verzoekende partij tijdens haar gehoor op het Commissariaat-generaal grondig bevraagd werd in verband met haar regio van herkomst, de omstandigheden waarin zij in haar land van herkomst leefde en het netwerk waarover zij er beschikte. Uit de motivering van de bestreden beslissing blijkt evenwel dat haar verklaringen dienaangaande allesbehalve konden overtuigen. De Raad ziet niet in hoe een tweede gehoor op het Commissariaat-generaal hierop een ander licht zou werpen. Immers mag van een asielzoeker redelijkerwijze verwacht worden dat hij de asielinstanties van het onthaalland, bevoegd om kennis te nemen van en te oordelen over zijn aanvraag tot hulp en bescherming, van begin af aan in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten. Van een kandidaat-vluchteling, die beweert te vrezen voor zijn leven en vrijheid en daarom de bescherming van de autoriteiten van het onthaalland vraagt, mag immers worden verwacht dat deze alle elementen ter ondersteuning van zijn asielaanvraag

op correcte wijze en zo accuraat mogelijk aanbrengt. De kandidaat-vluchteling dient dit zo volledig en gedetailleerd mogelijk te doen en dit reeds van bij het eerste interview, daar op hem de verplichting rust om zijn volledige medewerking te verlenen aan de asielprocedure (RvS 13 oktober 2005, nr. 150.135). Waar verzoekende partij daarnaast nog aanvoert onvoldoende geconfronteerd te zijn geweest met de vaststellingen van verwerende partij, stelt de Raad vast dat verzoekende partij wel degelijk geconfronteerd werd met de tegenstrijdigheden in haar verklaringen en dat zij tevens aan het einde van haar gehoor uitdrukkelijk gewezen werd op de aanwezige onzekerheid over haar daadwerkelijke herkomst waarbij haar de kans gegeven werd hiervoor een verklaring te bieden (administratief dossier, stuk 5, gehoorverslag CGVS d.d. 06/04/2017, p. 28). De Raad merkt bovendien op dat verzoekende partij de gelegenheid heeft om bij de Raad de nodige toelichting te verstrekken met betrekking tot de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen, maar *in casu* niet overtuigt.

2.2.8. Daar waar verzoekende partij in verband met haar verklaringen over haar moeder stelt dat zij haar moeder na de dood van haar vader niet vaak zag, is de Raad van oordeel dat deze uitleg allesbehalve kan volstaan om haar tegenstrijdige verklaringen over de geboorteplaats van haar moeder te verschonen.

2.2.9.1. Voorts stelt verzoekende partij dat verwerende partij onvoldoende rekening houdt met het feit dat zij zowel bij de Dienst Vreemdelingenzaken als op het Commissariaat-generaal verklaarde dat zij één zus had, met name de zus die verbonden is met haar problemen. Verzoekende partij meent dat de 'Fiche NBMV' niet van aard is om hieraan ernstige consequenties te verbinden.

2.2.9.2. Wat betreft het verweer van verzoekende partij dat de 'Fiche NBMV' niet van aard is om hieraan ernstige consequenties te verbinden, herhaalt de Raad evenwel dat van een asielzoeker redelijkerwijze verwacht mag worden dat hij reeds van bij het eerste interview op correcte wijze en zo accuraat mogelijk de elementen ter ondersteuning van zijn asielaanvraag aanbrengt, daar op hem de verplichting rust om zijn volledige medewerking te verlenen aan de asielprocedure (RvS 13 oktober 2005, nr. 150.135). De tegenstrijdigheden tussen haar aanvankelijke verklaringen zoals genoteerd in de 'Fiche NBMV' en haar latere verklaringen bij de Dienst Vreemdelingenzaken en op het Commissariaat-generaal zijn dan ook wel degelijk van aard afbreuk te doen aan de geloofwaardigheid van haar verklaringen.

2.2.10.1. Verder voert verzoekende partij nog aan dat onvoldoende rekening werd gehouden met haar scholingsgraad. Verzoekende partij duidt erop dat zij geen formeel onderwijs heeft genoten. Wat betreft haar verklaring dat zij drie of vier jaar naar de *mullah* ging, stelt verzoekende partij dat een religieuze opleiding bezwaarlijk als formeel onderwijs beschouwd kan worden. Gelet op het feit dat zij ongeschoold is en bovendien een teruggetrokken bestaan leidde, kan van haar niet verwacht worden dat zij kennis zou hebben van de Afghaanse kalender, de ambtstitel van het staatshoofd, de prominenten van haar regio en de administratieve indeling van de stad Puli Khumri. Verzoekende partij meent dat haar verklaringen zeer selectief op geloofwaardigheid werden afgetoetst en dat geen aandacht besteed werd aan haar verklaringen die kunnen aantonen dat zij de nodige kennis heeft aangaande haar regio. In tegenstelling tot wat verwerende partij voorhoudt, blijkt dat zij zeer gedetailleerde verklaringen heeft afgelegd met betrekking tot haar regio.

2.2.10.2. De Raad wijst er evenwel vooreerst op dat verzoekende partij geen enkele duidelijkheid verschaft over haar opleidingsniveau nu zij hierover tegenstrijdige verklaringen aflegt. In dit verband worden immers volgende vaststellingen gedaan in de bestreden beslissing: *"Zo laat u bij de dienst Vreemdelingenzaken (hierna DVZ) noteren dat u geen of enkel informeel onderwijs genoot (verklaring DVZ, punt 11). U verklaart bovendien dat u een beetje Nederlands kan lezen en schrijven doch niets in uw moedertaal. Dit strookt niet met de verklaringen die u voor het Commissariaat-generaal aflegt en waaruit blijkt dat u weldegelijk in zekere mate kan lezen en schrijven in uw moedertaal en bovendien enkele jaren formeel onderwijs heeft genoten. Zo verklaart u voor het Commissariaat een klein beetje Dari te kunnen lezen en schrijven en drie of vier jaar naar de mullah ging voordat u begon te werken (CGVS, p.4). Vervolgens verklaart u dat u drie of vier jaar naar school ging en studies deed bij de mullah (CGVS, p.4-5). Wanneer het Commissariaat u vervolgens vraagt waar deze school gelegen is haalt u verbazend genoeg een lyceum aan (CVGS, p.5). De vaststelling dat u incoherente verklaringen aflegt over uw opleidingsniveau schaadt uw algemene geloofwaardigheid dan ook in ernstige mate."* Verzoekende partij beperkt zich in dit verband tot de bemerking dat zij geenszins formeel onderwijs genoten heeft en dat zij enkel drie of vier jaar naar de *mullah* ging hetgeen niet als formeel onderwijs beschouwd kan worden, doch gaat zij hiermee voorbij aan haar verklaring waaruit blijkt dat zij school zou hebben gelopen in een lyceum. Er kan dan ook geen enkel geloof worden gehecht aan de bewering

van verzoekende partij dat zij ongeschoold is, waardoor zij bezwaarlijk hiernaar kan verwijzen om de vastgestelde onwetendheden met betrekking tot haar beweerde regio van herkomst te verklaren.

Wat betreft haar bemerking dat zij een teruggetrokken leven leidde, wijst de Raad erop dat verzoekende partij op het Commissariaat-generaal verklaarde dat zij vier jaar naar school ging, dat zij vervolgens als lasser werkte waarbij zij zich regelmatig naar een ander dorp moest begeven en contact had met klanten, en dat zij ook haar oom een paar keer vergezeld heeft tijdens zijn werk als chauffeur (administratief dossier, stuk 5, gehoorverslag CGVS d.d. 06/04/2017, p. 5, 8, 11 en 17). Dat zij een teruggetrokken leven leidde blijkt hieruit dan ook allesbehalve en dit kan dan ook evenmin de onwetendheden in hoofde van verzoekende partij aangaande haar beweerde regio van herkomst verklaren.

De Raad is van oordeel dat het geenszins onredelijk is om van verzoekende partij, als volwassen inwoner van de stad Puli Khumri, te verwachten dat zij correcte verklaringen zou kunnen afleggen over de Afghaanse kalender, over het staatshoofd van Afghanistan, over de stadsdistricten van de stad Puli Khumri, over een betoging die kort voor haar vertrek plaatsvond in deze stad, over de burgemeester van de stad waarin zij woonde, over de gouverneur van haar provincie, over de politieke partijen van haar regio en over de aanwezige rebellengroepen in haar regio. De vaststelling dat verzoekende partij over al deze elementen samen evenwel geen correcte verklaringen kan afleggen ondergraaft op fundamentele wijze de geloofwaardigheid van het door haar beweerde (recent) verblijf in de stad Puli Khumri, gelegen in het district Puli Khumri van de provincie Baghlan (Afghanistan).

Het gegeven dat verzoekende partij bepaalde zaken in verband met de door haar voorgehouden regio van herkomst wel zou hebben geweten doet aan de in de bestreden beslissing vastgestelde onwetendheden, die haar beweerde (recente) verblijf in de stad Puli Khumri danig ondermijnen, geen enkele afbreuk.

2.2.11. Waar verzoekende partij nog stelt dat in de volksmond (Dari) president ook aangeduid kan worden met koning, stelt de Raad vast dat dit een blote bewering betreft die door verzoekende partij op generlei wijze met objectieve informatie wordt onderbouwd.

2.2.12. Wat betreft nog de bemerking van verzoekende partij dat bepaalde hiaten of fouten in haar verklaringen het gevolg zijn van stress, stelt de Raad vast dat verzoekende partij betreffende de door haar opgeworpen stress geen medisch attest bijbrengt. Verzoekende partij toont dan ook niet aan dat zij omwille van stress niet in staat zou zijn coherente en consistente verklaringen af te leggen.

2.2.13. Waar verzoekende partij in haar verzoekschrift ter ondersteuning van haar asielrelaas verwijst naar verschillende rapporten over Afghanistan, duidt de Raad erop dat dergelijke loutere verwijzing naar de algemene situatie in Afghanistan niet volstaat om aan te tonen dat verzoekende partij in haar land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd. Deze vrees voor vervolging dient immers *in concreto* te worden aangetoond, alwaar zij in gebreke blijft.

2.2.14. De verwijzing van verzoekende partij naar rechtspraak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is evenmin dienstig. De geciteerde rechtspraak betreft individuele gevallen en heeft geen bindende precedentwaarde. De asielaanvraag van verzoekende partij dient op individuele wijze te worden beoordeeld. Verzoekende partij dient daarbij haar vrees voor vervolging *in concreto* aannemelijk te maken doch blijft hiertoe manifest in gebreke.

2.2.15. Betreffende de door verzoekende partij aangevoerde schending van artikel 27 van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen, is de Raad van oordeel dat verzoekende partij, zoals blijkt uit wat voorafgaat, niet aantoonde dat verwerende partij de feiten en omstandigheden eigen aan de zaak op niet correcte wijze zou hebben beoordeeld en geen rekening zou hebben gehouden met alle door verzoekende partij neergelegde documenten. De Raad verwijst in dit verband tevens naar de uiteenzetting onder punt 2.2.18., waaruit blijkt dat de commissaris-generaal de asielaanvraag van verzoekende partij op een individuele wijze beoordeeld heeft en zijn beslissing genomen heeft met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak.

2.2.16. Waar verzoekende partij in haar verzoekschrift verwijst naar artikel 48/6 van de Vreemdelingenwet, wijst de Raad erop dat voor de toepassing van artikel 48/6 van de Vreemdelingenwet, waarbij de commissaris-generaal toch het voorgehouden asielrelaas bij ontstentenis van stukken geloofwaardig kan achten, dient te worden voldaan aan vijf cumulatieve voorwaarden. Artikel 48/6, tweede lid, e) van de Vreemdelingenwet bepaalt als laatste voorwaarde dat vast dient te staan dat *“de asielzoeker in grote lijnen als geloofwaardig kan worden beschouwd”*. Zoals *supra* uitvoerig werd toegelicht, oordeelt de Raad dat het asielrelaas van verzoekende partij als volstrekt

ongeloofwaardig moet worden beschouwd. De Raad stelt vast dat geenszins aan de voorwaarden is voldaan om toepassing te maken van artikel 48/6 van de Vreemdelingenwet.

2.2.17. Uit wat voorafgaat blijkt dat verzoekende partij haar beweerde (recent) verblijf in de stad Puli Khumri, gelegen in het district Puli Khumri van de provincie Baghlan (Afghanistan) niet aannemelijk maakt, waardoor evenmin enig geloof kan worden gehecht aan de feiten die zij er zou hebben meegemaakt en die de aanleiding zouden zijn geweest voor haar vlucht uit Afghanistan. Er dient dan ook te worden vastgesteld dat ten aanzien van verzoekende partij noch een gegronde vrees in de zin van de Vluchtelingenconventie kan worden vastgesteld, noch het bestaan van zwaarwegende gronden die erop zouden wijzen dat zij in geval van terugkeer naar haar land een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a en b van de Vreemdelingenwet.

De Raad wijst er verder op dat de Afghaanse nationaliteit van verzoekende partij in dezen niet ter discussie staat. Verzoekende partij maakt echter niet aannemelijk dat zij afkomstig is uit een gebied in Afghanistan waar, gelet op het willekeurig geweld, de subsidiaire bescherming kan worden toegekend of waar, al naar het individuele geval, toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet. Het is de taak van verzoekende partij om haar verzoek om internationale bescherming te staven en deze geldt onverkort wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus. Het komt de Raad immers niet toe om te speculeren over de verblijfplaats van verzoekende partij voor haar komst naar België of over de vraag of verzoekende partij afkomstig is uit een regio in de zin van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet waar geen risico aanwezig is. De Raad kan uit het voorgaande enkel afleiden dat verzoekende partij zelf meent dat er in haar werkelijke regio van herkomst geen zwaarwegende gronden zijn die erop wijzen dat zij bij een terugkeer naar deze regio een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

In hoofde van verzoekende partij kan derhalve geen reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van het voormelde artikel 48/4 worden in aanmerking genomen.

2.2.18. Waar verzoekende partij aanvoert dat het zorgvuldigheidsbeginsel werd geschonden, benadrukt de Raad dat het zorgvuldigheidsbeginsel de commissaris-generaal de verplichting oplegt om zijn beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stelen op een correcte feitenvinding. Uit de bestreden beslissing en het administratief dossier blijkt dat de commissaris-generaal gebruik heeft gemaakt van de stukken van het administratief dossier, waaronder de door verzoekende partij neergelegde documenten en de uitgebreide landeninformatie (administratief dossier, stukken 13 en 14), en dat verzoekende partij tijdens het gehoor op het Commissariaat-generaal d.d. 6 april 2017 de kans kreeg om haar asielmotieven omstandig uiteen te zetten en aanvullende bewijsstukken neer te leggen, dit met de hulp van een tolk Dari en bijgestaan door haar advocaat. De commissaris-generaal heeft de asielaanvraag van verzoekende partij op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak (RvS 21 maart 2007, nr. 169.222; RvS 28 november 2006, nr. 165.215). Aldus werd zorgvuldig gehandeld.

2.2.19. Met betrekking tot de aangevoerde schending van het redelijkheidsbeginsel ten slotte wijst de Raad erop dat dit principe enkel dan is geschonden wanneer de beslissing tegen alle redelijkheid ingaat, doordat de geponeerde verhouding tussen de motieven en het dispositief volledig ontbreekt, in werkelijkheid een kennelijke wanverhouding is (RvS 20 september 1999, nr. 82.301). Aangezien verwerende partij in haar motivering op afdoende wijze aantoonde dat verzoekende partij geen zicht biedt op essentiële aspecten van haar identiteit en haar verblijfssituatie voor haar komst naar België, waardoor ook het voorgehouden asielrelaas niet als geloofwaardig kan worden beschouwd, oordeelt de Raad dat de bestreden beslissing geenszins in kennelijke wanverhouding staat tot de motieven waarop zij is gebaseerd. De opgeworpen schending van het redelijkheidsbeginsel kan bijgevolg door de Raad niet worden bijgetreden.

2.2.20. Het middel kan niet worden aangenomen. De Raad oordeelt dat verzoekende partij geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt. Dienvolgens kan in hoofde van verzoekende partij noch een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van deze wet worden aangenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twintig maart tweeduizend achttien door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT